

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,
judecători – Ion Guzun, Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Nicolae Ciolacu în numele inculpatului Nicolaev Mihail și de ultimul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2013 în cauza penală privindu-l pe

Nicolaev Mihail Ion, născut la 26 mai 1983,
domiciliat în s. Gornoe, r-ul. Strășeni.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 31.07.2012 – 08.11.2013;*
2. *Instanța de apel: 28.11.2013 – 24.12.2013;*
3. *Instanța de recurs: 20.05.2014 – 18.06.2014.*

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, asupra recursului,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei sect. Centru, mun. Chișinău din 08 noiembrie 2013, Nicolaev Mihail Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Codul penal și în baza acestei norme i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 400 unități convenționale.

2. Prin sentința nominalizată s-a reținut că, Nicolaev Mihail a păstrat la sine o perioadă de timp, fără scop de înstrăinare și fără autorizația corespunzătoare, substanță narcotică, care la 07 iulie 2011, deplasîndu-se cu automobilul, a fost stopat pe traseul „Viaduc” în apropierea magazinului „MALLDOVA” situat în mun. Chișinău, și în rezultatul percheziției efectuate în mijlocul de transport de model „Mercedes” cu numerele de înmatriculare ST NN 555, în salonul automobilului în cotier, a fost depistat și ridicat un bulgăre de staniol, în care se afla o substanță solidă sub formă de praf și bulgări de culoare cafenie, care conform raportului de expertiză nr.2258 din 12 iulie 2011, constituie substanță narcotică - „HEROINA” cu masa de 1.04 grame și în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006 prin care a fost aprobată lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora reprezintă cantități mari.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către inculpatul Nicolaev Mihail și apărătorul său, N. Ciolacu, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare din motivul că, fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea apelului declarat inculpatul Nicolaev Mihail și apărătorul său, N. Ciolacu au invocat precum că, efectuarea percheziției în automobilul cu nr. de înmatriculare ST NN 555 și percheziția corporală a lui Nicolaev Mihail au fost

ilegale. Astfel, la petrecerea percheziției fiind încălcate drepturile lui Mihail Nicolaev la apărare. Nicolaev Mihail după ce a fost reținut a cerut prezența avocatului, însă lui nu i s-a permis de a contacta și a invita avocatul. De asemenea la momentul reținerii nu i s-a prezentat încheierea judecătorului de instrucție privind autorizarea efectuării percheziției. Consideră că, însăși și procedura efectuării percheziției a fost una ilegală.

De asemenea apărarea nu a fost de acord nici cu raportul de expertiză nr. 2258 din 12 iulie 2011 pe motiv că, Obiectele supuse examinării sunt: un plic de hârtie de culoare albă, ce conține un fragment de folie din staniol cu o substanță solidă sub formă de praf de culoare cafenie, ridicate la 07.07.2011 în cadrul efectuării percheziției, însă conform acestui proces-verbal este indicat că obiectul găsit în urma percheziției din 07.07.2011 în cotiera automobilului cu n/î ST NN 555 și anume o substanță de culoare bej, a fost împachetat în plicul nr. 2, sigilat cu ștampila „Pentru pachete” și semnăturile participanților.

În același timp, apărarea a invocat că, la întocmirea sentinței instanța de fond a admis derogări de la prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 5 din 19.06.2006 „privind sentința judecătorească”. Astfel, în partea introductivă a sentinței este indicat că inculpatul are antecedente penale, însă, conform prevederilor p.17 al acestei hotărâri, se indică în sentință date despre antecedentele penale numai în cazul când ele nu sânt stinse și se i-au în considerație la numirea pedepsei.

Totodată, contrar prevederilor pct. 3, alin. (4), art. 389 Cod de procedură penală, apelanții au menționat că instanța de fond a adoptat o sentință de condamnare cu stabilirea pedepsei în cazul în care a expirat termenul de prescripție pentru atragerea la răspundere penală..

4. Prin decizia deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2013, a fost admis apelului declarat inculpatul Nicolaev Mihail și apărătorul său, N. Ciolacu, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care: s-a încetat procesul penal în privința lui Nicolaev Mihail Ion, pe art. 217 alin. (2) Codul penal pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului Nicolaev Mihail au fost corect calificate de către instanța de fond în baza art. 217 alin.(2) Codul penal, păstrarea și transportarea substanțelor narcotice în proporții mari și fără scop de înstrăinare, deoarece vinovăția inculpatului privind săvârșirea infracțiunii imputate lui a fost pe deplin dovedită prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a considerat nefondată poziția apelanților cu privire la dezacordul lor cu raportul de expertiză nr. 2258 din 12 iulie 2011 pe motiv că obiectul examinării este diferit de obiectul ridicat, potrivit procesului-verbal de percheziție din 07.07.2011, deoarece nici partea apărării, nici inculpatul Nicolaev Mihail nu au contestat în cadrul urmăririi penale raportul menționat or, potrivit procesului-verbal de prezentare învinuitului (și apărătorului său) a materialelor de urmărire penală din 15.06.2012 (f. d. 87, 88), inculpatul Nicolaev Mihail și avocatul său N. Ciolacu de asemenea n-au avut obiecții asupra raportului de expertiză nr. 2258 din 12 iulie 2011.

Instanța de apel a menționat că, nu sunt careva dubii cu privire la legalitatea acestor documente și acte procesuale.

Cu referire la poziția apărării ce ține de procedura petrecerii percheziției lui Nicolaev Mihail, precum că au fost încălcate drepturile ultimului la apărare, precum că, Nicolaev Mihail după ce a fost reținut și a cerut prezența avocatului, însă lui nu i s-a permis de a contacta și a invita avocatul și că la momentul reținerii nu i s-a prezentat încheierea judecătorului de instrucție privind autorizarea efectuării percheziției, instanța de apel a considerat că aceste argumente sunt neîntemeiate, deoarece, potrivit ordonanței de efectuare a percheziției (f. d. 13), Nicolaev Mihail a refuzat să semneze această ordonanță, refuzul fiind consemnat de către organul de urmărire penală.

Totodată, deși a fost dovedită vinovăția inculpatului Nicolaev Mihail, instanța de apel a considerat necesar de a admite parțial apelul apărătorului N. Ciolacu și a inculpatului Nicolaev Mihail și de a dispune încetarea procesului penal pe art. 217 alin. (2) Codul penal pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, or, potrivit art. 60 alin.(1), lit. a) Codul penal persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare: în speță, infracțiunea a fost comisă la data de 07.07.2011, astfel 2 ani au expirat la 07.07.2013.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de avocatul Nicolae Ciolacu în numele inculpatului Nicolaev Mihail și de ultimul, care face trimiterea la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă aceleași argumente ca în apel, precum:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- instanța de apel, examinând cauza a încălcat prevederile legale stipulate la alin. (1), (4) art. 100 Cod de procedură penală;
- recurenții consideră că instanța de apel nu s-a expus asupra ordonanței de percheziție autorizată de judecătorul de instrucție că sunt contrare legii. Astfel, apărarea a invocat că la examinarea vizuală a acestor două încheieri (f.d.8 - încheierea privind autorizarea efectuării percheziției corporale și încheierea privind autorizarea efectuării percheziției în automobil se constată că ele nu au fost scrise de către judecător, dar de o altă persoană;
- instanța de apel a dat o apreciere greșită și vădit tendențioasă probelor din dosar, întemeindu-și decizia prin probe care nu există.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7. Recurentul critică decizia referindu-se la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat aspra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă în fapt, nu a specificat asupra căror motive nu s-a pronunțat instanța de apel, ori, criticile aduse se referă la dezacordul cu aprecierea probelor.

Analizînd textul recursului, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție constată că, el întru totul coincide cu apelul declarat, iar temeiurile invocate au fost pe deplin analizate, motivate în decizia instanței de apel, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Din criticile aduse de recurenți rezultă că inculpatului în momentul reținerii și percheziției i-au fost încălcat dreptul la apărare și nu i-a fost prezentată încheierea judecătorului de instrucție privind autorizarea efectuării percheziției.

În acest sens, Colegiul penal constată că, conform materialelor dosarului, inculpatul Nicolaev Mihail la data de 07 iulie 2011 nu a fost reținut de colaboratorii de poliție, ori, în dosar lipsește procesul-verbal de reținere, iar la f.d. 10 este procesul-verbal de percheziție, care a fost efectuată în legătură cu percheziția mijlocului de transport de model „Mercedes” n-î STNM 55, unde au fost depistate substanțe narcotice și care a fost autorizată de judecătorul de instrucție.

Aceste acțiuni de urmărire penală au fost efectuate în corespundere cu prevederile art. 125-130 Cod de procedură penală, iar careva încălcări nu au fost depistate.

Inculpatul Nicolaev Mihail a refuzat de a primi copia proceselor-verbale de percheziție, iar ulterior nici nu a contestat acțiunile colaboratorilor de poliție conform procedurii procesual-penal, astfel fiind de acord cu acțiunile nominalizate.

8. Referitor la temeiul invocat de recurenți - „*nu sînt întrunite elementele infracțiunii*”, Colegiul penal menționează că, este prezent atunci, cînd instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărîrea judecătorească s-a făcut referire la săvîrșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective (lipsește obiectul, subiectul, latura obiectivă sau subiectivă).

Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărîrii pronunțate de către instanța de apel în cauza lui Nicolaev Mihail.

Or, temeiul invocat include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Din conținutul hotărîrii recurate rezultă că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpatului Nicolaev Mihail descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivîndu-se concluzia de vinovăție a acestuia.

Astfel, recurenții, invocînd drept temei de recurs prevederile pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în fapt nu dezvăluie în ce constă lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Codul penal, doar aduce o critică probelor prezentate în cauză dîndu-le o apreciere în viziunea sa.

În ce privesc criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, prin care susține că Nicolaev Mihail nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate - au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând decizia atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat de acesta este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului, se evidențiază că recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la pct. 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de recurent nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate ca fiind ilegală.

Criticând decizia instanței de apel, recurentul n-a acordat deplină eficiență normelor procesual-penale sus enunțate și, astfel, nu a fost în măsură să identifice aspectele de drept care să vină în contradicție evidentă și controversată cu temeiurile de fapt și de drept relevate în decizia instanței de apel, care au dus la respingerea apelului, cu menținerea sentinței atacate.

În atare situație, se apreciază că, instanța de apel, în cauza dată, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît cele ale apărării, cît și ale acuzării. Totodată, Colegiul consideră că soluția adoptată, la caz, de instanța de apel, este pe deplin confirmată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărîrea atacată, iar probatoriul administrat coroborând în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, iar pedeapsa i-a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal..

Din considerentele menționate Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Nicolae Ciolacu în numele inculpatului Nicolaev Mihail și de ultimul ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Nicolae Ciolacu în numele inculpatului Nicolaev Mihail și de ultimul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2013 în cauza penală privindu-l pe **Nicolaev Mihail Ion**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **16 iulie 2014.**

Președinte: /semnătura/

Nicolae Gordilă

Judecători: /semnătura/

Ion Guzun

/semnătura/

Iurie Diaconu

Copia corespunde originalului
Judecătorul

Ion Guzun